उत्थाय च जलात्तस्मात् प्रतिलभ्य वपुःस्वकम् । तान्तदा-
श्वरसो राजन्नदृश्यन्त यथा पुरा । तीर्थानि शोधयित्वा
च तथानुज्ञाय ताः प्रभुम् । चित्राङ्गदां पुनर्दृष्ट्वा तदा
मणिपुरं ययौ" ।

कारन्धमिन् पु० स्त्री करएव कारन्धं धमति ध्मा-इनि
पृषो० । १कांस्यकारे स्त्रियां ङीप् । २धातुवादरते च मेदि०

कारपचव पु० देशभेदे । "अवभृथमवभृथवन्ति यमुनां कारप-
चवं प्रति" कात्या० श्रौ० २४।६।१० कारपचवो देशभेदस्त-
न्मध्ये यमुना वर्त्तते तां कारपचवदेशस्थां यमुनां प्राप्य
तत्रावभृथमभ्यवयन्ति" सं० प० व्या० ।

कारभ त्रि० करभस्येदम् अण् । करभसम्बन्धिनि मूलादौ
"अर्शोघ्नं कारभं मूलं मानुषन्तु विषापहम्" सुश्रुतः ।

कारभू स्त्री करएवकारः तस्य भूः । राजयाह्यकरग्रहणभूमौ ।

कारमिहिका स्त्री कारं जलसम्बन्धं मेहति मिह-सेके क
ततः स्वार्थे क अत इत्वम् । कर्पूरे राजनि० ।

कारम्भा स्त्री० ईषत् रम्भा कोः कादेशः । प्रियङ्गुवृक्षे अम०

कारयिष्णु त्रि० कृ-णिच्-इष्णुच् । कारयितरि ।

कारव पु० स्त्री केति रवोऽस्य । काके त्रिका० स्त्रियां ङीप् ।

कारवल्ली स्त्री कुत्सितआरो गतिर्यस्याः कर्म० । कारवेल्ले
(करेला) । कारवान् कर्म्मयुक्तः सन् लीयते ली-क्विप् ।
२क्षीरे काण्डधरे राजनि० ।

कारवी स्त्री कारं वाति वा कके जलोपलक्षितवर्म्माकाशे
रवोऽस्य कारवीमयूरस्तस्य पुच्छमिवाकारोऽस्त्यस्य अच्,
कृ हिंसायां स्वार्थे णिच्-क्विप् काः तमवति अण् वा गौरा०
ङीष् । १शतपुष्पायाम्, (सौर) २रुद्रजटायाम्, ३मयूर-
शिखातायाम् । ४कारवेल्ले, (करेला) ५त्वक्पत्रायाम्
(तेजपात) ६लक्षणजीरके च । ७क्षुद्रकारवेल्ले अमरः
राजनि० टकाकवीयिति च ।

कारवीरेय त्रि० करवीरेण निर्वृत्तादि करवीर+चतुरर्थ्यां
सख्या० ढञ् । करवीरनिर्वृत्तादौ ।

कारवेल्ल पु० कारेण वातगत्या वेल्लति वेल्ल-चालने अच् ।
शाकताभेदे (करेला) २तत्फले न० । "कारवेल्लं हिमं
मेदि लघु तिक्तमवातलम् । ज्वरपित्तकफास्रघ्नं पाण्डुमेह
हलीनू हरेत्" भावप्र० । स्वार्थे क कारवेल्लकोऽपि तत्रैव
अल्पार्थे ङीष् । २क्षुद्रकारवेल्ले (उच्छा) । अमरः । कार
वेल्लसञ्ज्ञा "तद्गुणा कारवेल्ली स्याद्विशेषाद्दीपनी लघुः ।
कारवेल्लीफलं तक्रे खेदितं हिङ्गुमर्द्दितम् । भर्ज्जितं नव-
नीतेन सैन्धवेन समन्वितम्" भावप्र० । "विदलितसुखमीषत्
कारवेल्लीकठोरं पुलकितमिव तैलैः साधितं रामठेन ।
रचितमरिचचूर्णं सैन्धवेनातिपूर्णं सुललितरसनाग्रं लोल-
तामातनोति" पाकश० । कारवेल्लीफलं भेदि लघु तिक्तं
सुशीतलम् । पित्तास्रवातपाण्डुकफमेहहलीन् हरेत्"
वैद्यकम् । स्वार्थे क कारवेल्लिकाप्यत्र स्त्री ।

कारस्कर कारं वर्षं करोति कृ-हेत्वादौ ट ह्रस्वे नि० सुट् ।
विषतिन्दौ किम्पाके वृक्षे राजनि० दासादौ न सुट् ।

कारस्कराटिका स्त्री कारस्कर इवाटति अट-खुल् । कर्ण-
जलौकायाम् । त्रिका० ।

कारा स्त्री कृ-हिंसायां भिदा०भावे अङ "कृदयोऽङि" पा०
गुणः "कारावन्धने" पा०ग० दीर्घनिर्देशात् दीर्घः ।
१बन्धने मेदि० २पीडायां त्रिका० पा०ग० बन्धनशब्दस्य
बन्धनाधारपरत्वे ३बन्धनागारे अमरः । कुत्सितच्छति
कृ-अच् कोः का । ४दूत्याम् ५प्रसेवके । ईश्वर्ष्णकारि-
कायाञ्च मेदि० । ७शब्दे च । काराधुनी ।

कारागार न० कारायाबन्धनस्यागारं गृहम् बन्धनागारे
(जेलखाना) "रिपुः कारागारं कलयति च तं केलि-
कलया" कर्पूरस्तवः । कारागृहादयोऽप्यत्र ।

कारागुप्त त्रि० कारायां बन्धनागारे गुप्तः । (कएदी)
बन्धनागारस्थे हेमच० ।

कारापथ पु० देशभेदे । तत्र च लक्ष्मणात्मजाङ्गदचन्द्रकेतु
राज्यमासीत् "अङ्गदं चन्द्रकेतुञ्च लक्ष्मणोऽप्यात्मसम्भवम् ।
शासनात् रघुनाथस्य चक्रे कारापथेश्वरौ" रघुः ।

कारायिका स्त्री कं जलमाराति प्रचरणस्थानत्वेन आ+
रा-खुल् । बलाकायां जटाधरः ।

काराधुनी स्त्री कारा शब्दः तस्याधुनी उत्पादयित्री ।
शब्दनिष्पादके शङ्खादौ । "अमस्योनरां गृहे प्रशस्तः
काराधुनीव" ऋ० १,१८०,४ । "कारा शब्दः" भा०

कारि स्त्री कृ- भावे प्रश्नाख्यानविषये इञ् । प्रश्नाख्यान-
विषये १क्रियायाम् । "कां कारिमकार्षीः ? सर्वां कारि-
मकार्षम्" इत्यादि । कृ-कर्त्तरि णिल्पिनि इञ् ।
२णिल्पिनि त्रि० ।

कारिका स्त्री कृ-भावे खुल् । १क्रियायाम् । "कारिकाशब्द
स्योपसंख्यानम्" वार्त्ति० क्रियायोगेऽस्य गतित्वम् तत्र का-
रिका क्रिया, कारिकाकृत्य" सि०कौ० । तत्र दासीश्लोकवा
चकस्य क्रियाशब्दस्य न ग्रहणं तथाव्याख्यानात् । कारः
रोगबन्धः साध्यतयास्त्यस्य ठन्, कृ-हिंसायां खुल् वा ।
रोगनाशिकायां २कण्टकार्य्यां राजनि० । ३नटयोषि